

dicinalkommissionen var nedsat. Den Anskuelse, som jeg nærede den Gang, nærer jeg selvfølgelig ogsaa i Dag. Jeg har ikke forandret min første Opfattelse paa dette Punkt; at det er bedst, at Sindssygehospitalet bliver lagt ved Hillerød, og saaledes som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremhævede, havde jeg ogsaa, inden denne Sag kom til anden Behandling i Folketinget, paa ny indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen, og denne Erklæring gik ud paa, at intet af det, der var fremdraget under Forhandlingerne, bevirkede, at den forandrede sin Anskuelse. Jeg har en lignende Udtalelse fra Ingeniøren og Arkitekten, men selv de, der ere af den samme Opfattelse som jeg og mene, at Hillerød er at foretrække, ville dog sikkert give mig Ret i, at det vilde være ganske urigtigt og uforsvarligt at sige: Enten skal der bygges ved Hillerød, eller ogsaa skal der overhovedet ikke bygges. Det vigtigste er Hensynet til de syge, og ingen kan med Spør af Ret sige, at Nykøbing ikke ogsaa er et vel egnet Sted at have Sindssygehospitalet liggende. Derfor have vi for det første Udtalelsen fra Sundhedsstyrelsen. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillerne i den, men enhver maa give mig Ret i, at Sundhedsstyrelsens Udtalelse om Nykøbing i hvert Tilfælde er af den Art og Betydning, at det er fuldt ud forsvarligt at lægge Hospitalet ved Nykøbing, selv om Sundhedsstyrelsen i sin endelige Overvejelse, ligesom Ministeriet, var kommen til det Resultat, at Hillerød er at foretrække. Jeg tror, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) havde Ret i den Udtalelse, han kom med, at realiter er der intet at tage fra det ene Sted og lægge til det andet, de kunne i Virkeligheden være meget brugbare begge Steder, der er forskellige Fordele ved det ene og forskellige Fordele ved det andet, der er Mangler ved dem begge, og det er en Overvejelse af disse forskellige Hensyn, der i Virkeligheden bestemmer Medlemmernes Stilling. Det har vist sig ved dette Spørgsmaal som saa overordentlig hyppigt, hvor der er Tale om Beliggenhed af offentlige Institutioner, at der bliver Meningsforskel, og at Sindene blive satte i saadan Bevægelse, at det er umuligt at tilvejebringe Enighed. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds fremhævede ogsaa dette med andre Ord, idet han sagde, at det var ikke hans Hensigt her at hævde, at Nykøbing ikke havde visse Fordele, Nykøbing har visse Fordele forud for Hillerød, og Hillerød har visse

Fordele fremfor Nykøbing. Det har vist sig ved Besøg paa de forskellige Steder, at Folk, der have set begge Steder, netop ere komne til ganske forskellige Anskuelser. Det er med andre Ord et Spørgsmaal, om hvilket man kunde blive ved at diskutere; jeg tror dog ikke, at Meningen blev paa-virkede deraf. Derfor mener jeg, at det vilde være ganske uforsvarligt, om jeg sagde: Det Lovforslag, Ministeriet har indbragt, angaar Hillerød, og jeg modtager intet andet. Jeg stiller mig derimod paa det Standpunkt, at jeg siger: Begge Steder ere fuldt forsvarlige at lægge Sindssygehospitalet paa, og derfor kan jeg modtage, hvilket af Stederne Rigsdagen maatte vedtage. Men naar nu det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) stiller det Spørgsmaal til mig, om jeg tror, at Folketinget kan bevæges til at forandre den Afstemning, det havde foretaget, og bevæges til at stemme for Hillerød, saaledes at Lovforslaget kunde blive vedtaget i Dag med det Indhold, at Sindssygehospitalet kom til at ligge ved Hillerød, saa maa jeg besvare det Spørgsmaal med „Nej“. Jeg kan selvfølgelig ikke sige det med absolut Sikkerhed, ingen kan vide, hvorledes en Afstemning vil gaa, men jeg har forhørt mig hos dem, der vare de ledende i Udvalget, hos Ordføreren og Formanden for Udvalget, og begge de Herrer holde med Bestemthed paa, at Sindssygehospitalet efter deres Formening bør ligge ved Nykøbing. Jeg tror derfor, at Følgen, hvis Landstinget vedtager, at Anstalten skal ligge ved Hillerød, vil blive, at vi saa desværre ikke faa Lovforslaget om Sindssygehospitalet vedtaget i denne Samling. Saa giver jeg baade det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing) og det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) Ret i, at saa er der ingen, der ved, hvorledes det gaar. Jeg skal minde om, hvorledes det gik med Fængselsspørgsmaalet; det stod paa samme Maade. Der var, vistnok i 1898, en meget stor Diskussion om det i Folketinget, man var enig om, at der burde bygges et nyt Fængsel, men var uenig om, hvor det burde ligge, og der gik ikke mindre end 12 Aar, førend det Spørgsmaal blev løst. Først da Fængselsnøden var saa stor, at man maatte have en Ordning, løstes det.

Naar man dernæst undersøger, hvad der vil være det billigste, har ligeledes det ærede 2det Medlem for 5te Kreds Ret i, at paa et Punkt har Forholdet forandret sig, siden den Sag var til Forhandling i